

Landskap: ^wÖstergötland Upptecknat av: Carl Segerstål
 Härad: Ydre Adress:
 Socken: Rinnhult Berättat av: G. J. Larsson
 Uppteckningsår: Född år 1844 i Rinnhult.

Uppteckningen rör

Vallmässafton	1.
Jäskveckan	1.
Trollkäringar	2.
Björ - smor	2.
Nå åskan gick, så på tröskeln.	2.
Hjörtinger	3.
Phicia om ö groda.	4.
Nöck - Sara, flugde kastar	4.
Skutars dag dynga	4.
Gavela minnsmärnatta	5.
Lyktegubbar.	6.
Öförlarlig handeke vid fiske.	6.

1559.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Midsommarafton (dansa o söp).	6.
Bröllof	7.
"Källar-sven"	7.
Präst historia	8.
Bellevue-historia	9.

Högmålen
Sjöhults
Göde hö
Åg.

Carl Sjöerståhl 1
1559
Åg. 1559

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vad grubben Lar berättade. (juli 1844).

Valborgsmässafton, fiskerikar,
spädbarn, bröfklaring, bjärsmör, ~~bi~~
biöccop m. m. { Valborgsmässafton Dände

di majeldar i sop a roade
sej. A di hadde musik; då
va fiol i då va trumma. i
då va klarnetter. A hadde di
inte trumma, så va då te
slå på panner. — A sen va
då te gå te en loge a dän-
sa te då varo dager.

En av dagarna i päsk
veckan hängde man på va-
randen "päska-blöva" — grön,
i vilka man stoppat en del
smörja som tobaksbussar o dyl;
fastes medelt knäppmålar.

Nai barnet var "henet"
1/10.5)

23
brände man krut på Tröskeln
och i spjällen. (I Bocksmånen
var det någon som fick an-
siklet uppljunt vid syslan-
de med detta, och föresters
rutorna gringo ut.)

Trollkningar tillver-
kade av springestickor och
en stumpad "trollkane"
("mjölkkanen", "bjären"). Skot
man en sådan kanen, blev
det bara sådana saker. "Troll-
kanerna" mjölkade "Gjör" för
anden.

"Björ-smör" ser man
ibland på ställen o. dyl. Det
har björar snytt.

När askan gick, lade
man sexar på Tröskeln för
att trollen inte skulle kom-
ma.

"Då va en, som hette Sa-
 muel, som jämt hadde så myc-
 ke prockasie å tala om; han
 kunne sitte hvera nåttera å
 tala om den ena efter den
 andra. Å jämt så börja han:
 "Ja ska tala om en gamm
 historia"

En gång nu han va Pas-
 segola å infetta, tala han om.
 Å han slog på en stock i gata
 må sitt spår å rote, men
 så fick han rätt som då va
 se att då va en gadda, som
 han slog på. Å han skulle just
 hoppa på, då gadda sams ut
 å han slog fri-öppen i lau-
 net.

Å sen när han skulle gå
 hem, fick han se en "tjåpe",
 å han kvickt opp må löss-
 för den hadde han må sej-
 vå han sköt tjåpen. Men så sköt
 han hål i en ball, och så, å en
 tjåden

Og di ögg grä fäjsvaggara, för
ymdats hule trollkängrin skulle
hem-ka nän matst te ä gria
mult nat illa."

S:n

"Ja har höit talas om
en gubbe, som kunde spela
Näcke-jolska."

"Gamla missommarställa
gick di tyte. Då fick di nle
sja ett ord från när sola
gick ner ä te ho gick upp. Di
skulle gå genom tre byar,
ä sen skulle di sätta sig
i ett vängskäl, ä då fick di
se bröllopsföljen ä begrav-
ningsståt ä allt möjligt, ä
di visste di va som skulle
hända, ä gäda där omkring
te nsta missommar."

"Vi låg nära en gräng ä
säg e stor spislåga brinna för

6
ett stycke så stort som en bords-
skivan på släta marken. Vi tänk-
te gå i gräva efter skallen sen,
men det var inte å."

"Såna där lyktgubbar,
som en kan få se i blann,
då ha varit skälvrängare.
En va, då som hoder sed
en sån på lysa dan må
ett rep på ryggen."

"Då va en, som stod
i metten av Hjorten i Rens-
kulla socken en gång. - "Jai
i nan fisk?" va, då nan,
som fråga. "Naa" sa han
i vänd, sy, om. "Då va då
en fin fisker som stod inläden.
Men så må sed va ho för-
svunnen."

"Midsommarsaftan darsa
i sy i stolt di för i fria mis-

somman; då va inte högtidligt
 annars.

Ostergötland

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Brinkhult för

1770. 18. 1825. 1826.

De rikas bröllop stodo
 för det mesta i alla dagar.

"Ke bröllop hadde di
 lössleat, ä nu di ät, va en
 del där ä en del inne. - Ä
 di drucke ä roa sej i e bygg-
 ning, ä så va di ute ä skat
 ibland. - Ä grä natta, låg myg-
 lomen i syskonsäng."

"Källar-sven" kallades
 den som hade hand om
 slet vid bröllop.

A. 1825A

Q "Då va i e socken, som
 bonura klaga grä prästen ä
 ville ha en lamm. Ä di
 skicka efter biskopen. Men
 nu va då så att prästen ha
 de e så vacker fru, ä henne

8
gick biskopen in te å tof grä
brösta. - "Va kallar di då här?"
sa han. "Belekenus blocker." sa
frua. Å så tof han lite längre
mer. - "Va kallar di då här?"
sa han. "Josua grav." Å då ville
han stiepa stenen i Josua
grav, å då gjorde han också.
Å då då, då låg prästen
å hörde i rummet till.

Så när biskopen skulle
gå å lägga sej, gick han fort
å såg efter om prästen låg
å sov, men då gick så inte
bättre än att han vedde
skägget å häret på prästen
med gasset. - Men prästen
laddes om han sov.

Men så nästa da på
söndan, tof prästen te migång.

"Då kom en frimande man
te mej å gåt bortel.
Han vedde mitt här,

1559 9 9
han stekte mitt skag,
han ringde i Pettersens klockor.
Han satte sin stav
i Josua grav.
"Å då tar vi te ämne idag."

Men då reste sej brö-
koren upp å en: "Här, å så
högt ladd, så ni begriper'n
inte. Men ja begriper'n!" —
Å prästen fick alltså sitta kvar
å ha sin tjänst. "♂

"Bellman, han va hov-
man i Stockholm. En gång
skulle han säga en häst. —
"Å hästen felfri?" fråga di'n.
"Ja, han kan bara inte gå
föress brö." — "Ja då tror jag väl."
Å så köpte di'n.

Men då va lojn te fån
över e bro på hemborgen, å
då gick di te Bellman med
hästen. — "Då skulle ju något fel

var grå hästen?" Å så belade di
om att så inte gick i fä'n
över brå. "Jaa, då var ju du
ja, så att han inte kan gå
över trä!" Å di fick alltså be-
hålla hästen. — Jaa, han var alltså
saken, den där Belmannen."

"Då Tutora gör hadde
di sett en grå, som sett
grå vatten. Han hadde en
rö mossa. Då var miget —
då var bara ett så."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1559

1559

Gubben Lar

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

född: 1844

": Rumsåsa (?)

lev: Högåsen; Sennhult

(10.5)